

אדוני ראש הממשלה,

קודם כל קצת על עצמי:

שמי חנוך בודין. אני בן להורים ניצולי השואה. עליתי לישראל מקנדה כילד, גרתי בבאר שבע עד לגיוסי, ועם שחרורי באוגוסט 1982 לאחר פציעתי במלחמת לבנון, בה איבדתי את כף ידי הימנית, עברתי לאזור המרכז. אני חבר נבחרת ישראל בשחייה מאז שנת 1984 ועד היום. השתתפתי שש פעמים במשחקים הפאראולימפיים, בהם זכיתי ב 8 מדליות, שש פעמים באלפיפות עולם ועוד מספר רב של תחרויות בינלאומיות ביניהן גם אלפיפות אירופה, וגם בהן זכיתי בהישגים רבים, והיום אני ותיק השחינים בנבחרת.

נבחרת ישראל בשחייה לנכים, שנמצאת לפניך היום מייצגת את החתך האמיתי של מדינת ישראל. עולים, חברי קיבוץ בעבר ובהווה, יהודים וערבים, נציגי כל שכבות האוכלוסייה, נפגעי מלחמות מארגון נכי צה"ל וחברי איל"ן. אנו נמצאים כאן היום בהזמנתך לאחר ששבנו מתחרויות אליפות העולם האחרונה בדרכן דרום אפריקה שוב עטורי הישגים.

ראשית, אני מבקש להודות לך על קבלת פנים זו ולהוסיף מספר מילים: אנו נמצאים כאן לפניך לא רק כספורטאים מצטיינים אלא גם, ולדעתי בעיקר, כשגרירים נאמנים, פעילים ועסוקים מאוד, של מדינת ישראל. השתתפותנו באירועים בינלאומיים, כנבחרת מכובדת והישגית, מביאה אותנו תמיד לעמוד מול נציגי שאר המדינות כמסבירים לאומיים ומייצגי מדינת ישראל האמיתית בזמן המשחקים וגם לאחריהם. אנו הנבחרת המאובטחת ביותר במשחקים, אך עם זאת גם הפתוחה ביותר מול יריביו-חבריו ממדינות העולם האחרות. אנו רואים בייצוג זה זכות וחובה ומשתדלים לעשות זאת בצורה הטובה ביותר, וזאת כמעט ללא שום עזרה והכוונה משום גורם. כדי להגיע לייצוג זה, אנו עוברים ימים, שבועות, חודשים ושנים של אימונים מפרכים, התמודדות עם קשיים פיזיים, נפשיים וכלכליים קשים ביותר. כבעל ניסיון רב, אני יכול לציין בסיפוק כי במהלך השנים, תפסנו מקום של כבוד כנבחרת ייצוגית, חרוצה, הישגית, שלא אחת תרמה להבנה גדולה יותר של מציאות הארץ בה אנו חיים. אנו היום כאן לפניך בזכות ולא בחסד. ראויים לתודות, לתמיכה ולמילים הטובות שמורעפות עלינו מכל עבר.

מילה אחת של בקורת, ברשותך: אני רוצה לציין, שמאז ומתמיד, מספר המברכים בדיעבד, גדול עשרות מונים ממספר המאחלים והתומכים לפני יציאתנו. אנו שמחים על הברכות ומודים עליהן, אך זקוקים מאוד לתמיכה שלפני, כמו זו שזכינו לה מחברת ויזה לאומי ומחברת New Ways.

לסיכום, מדינת ישראל ותושביה יכולים להתגאות בחבורה קטנה ומיוחדת זו, שמוכיחה כל פעם מחדש שהיא נענית לאתגר ומשמשת שגריר מצוין ואחראי. עם כל הברכות, חייבים לזכור, כי קיומה של נבחרת זו תלוי בנכונותם של אחרים, אך בעיקר של המדינה, לדאוג לכך. מדינת ישראל צריכה להחליט אם היא לוקחת אחריות לשליחתם של שגרירי הספורט האלה ולתמיכה בהם. אדוני ראש הממשלה, מר אהוד אולמרט, כמי שמכיר את הספורט והספורטאים, ביכולתך להכריע האם יש צורך בקיום ההווה והעתיד של נבחרת זו בפרט ונבחרות אחרות בכלל. ביכולתך לקבוע את דרגת החשיבות שתיתן על ידי המדינה לשגריריה, שנשענים בעיקר על נדבנות. אנו מודים בצניעות על כל סיוע ונקראים לדגל תמיד, אך זקוקים נואשות להכרה האמיתית בחשיבות הייצוג אותו מייחסת המדינה לנציגיה, וזאת כדי להמשיך ולקיים מסורת זו של הישגים וייצוג.

בברכה,

חנוך בודין

ראש הממשלה

ירושלים, כ"א טבת תשס"ז
11 ינואר 2007
סימוכין: שוטף-293-153-חנוך בודין

לכבוד
מר חנוך בודין
רח' התאנה 95
כפר בן נון 99780

חנוך היקר,

קיבלתי את מכתבך מיום ה-14.12.2006, בו הצגת את ספורט הנכים בישראל ואת צרכיו.

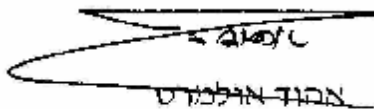
הספורט, מעצם הגדרתו, עוסק במאבק שבין מגבלת הגוף האנושי וכוחות הרוח והנפש. כל הישג ספורטאי מהווה נצחון רוחו של האדם על מגבלות גופו. הדבר נכון עוד יותר בספורט הנכים – ומשום כך אני עוקב אחר התפתחותו והצלחתיו לכל אורך הדרך.

בימים אלה עוסקות שתי ועדות שונות - האחת מטעמו של בשרד הספורט והשניה מטעם המועצה להסדר ההימורים בספורט - בבחינת אמות המידה לתמיכה בגופי הספורט בישראל ובכללן ההתאחדות לספורט הנכים.

אני רואה חשיבות רבה בקידום ספורט הנכים בישראל ובהגברת המודעות להשיגיו, ומשתמש בכלים ובבמות השונות העומדות לרשותי לשם כך.

שלוחה ברזך להמשך הצלחתך ולכל טוב.

בברכה,

אבנוד אולמרט